

ποθχουν τῶσῃμα τὰ πολλά, τῆς ἀσημοσκαουλας,
καὶ φέγγουν ἀργυροχρῆσα μὲ τῆς συχναῖς ρεμουλαῖς.

Καλῶς μᾶς ἤλθες, Τζῶρτζη
τῶρα ποῦ πέθανε κ' αὐτὸς
ὁ δυστυχῆς Γαϊτάνος,
καὶ λεί κόςμος πλάνος
πῶς ἕνας νέος Παναμᾶς
ἀπεκαλύφθη καὶ ὁ ἔμας.

Καλῶς μᾶς ἤλθες, Τζῶρτζη μας... προσμένει κ' ἡ Βουλῆ,
ἐλευθερώθη κ' ὁ Μπονιτάκι μὲ τὸν Χασὸν Ἀλῆ,
κ' ἄδικως πᾶν τρεχάματα τοσοῦτων ἔβδομάδων,
κ' ὁ κατεργάρας ὁ φονῆς ἐκείνων τῶν φρομάδων
ἀφίνεται πρὸς τὸ παρὸν
στὴν Νέμεϊον τὴν τιμαρὸν
κ' ἴσως βρεθῆ μὲ τὸν καιρὸν.

Π. — Ἀπὸ χαρὰν μεγάλην ἐκοίτησαν τὰ πλήθη
σὸν ἔμαθαν πῶς τῶρα σὺ Πότοδαμ προσεκήθη
παρὰ τοῦ Γουλιέλμου τὸ Στέμμα τὸ δικό μας
στὴν θῆραν τῶν δορκάδων, στὴν θῆραν τῶν περκίων...
καλῶς μᾶς ἤλθες, Τζῶρτζη... χαρὰ σὺ τοῖς ἡμῶς μας...
ὁ Βασιλεὺς θὰ πάη κ' ἐκεῖ κατὰ καθῆκον.

Προσκήσεις γὰρ κλητῆ κ' ἀπὸ τὸν Ἐδουάρδο
κ' ἀπὸ τὸν Γερμανό,
προσκήσεις, ὅπου φέρονται κ' ἐμὲ τὸν φαρσβέρδο
ὁ ἔλιπιδων οὐρανῶ.

Προσκήσεις, οἰορ Τζῶρτζη, κ' ἀπὸ τὸ Βερολίον,
προσκήσεις, ποῦ πληθαίνουν τοὺς φίλους τῶν Ἑλλήνων,
προσκήσεις κ' ἀπὸ Λόντρας, ἴσως κ' ἀπὸ τὴν Βιέννη...
θαρρεῖτε, καὶ μὲ τοῦτα θαρρῶ πῶς καὶ βγαίνει.

Γιατὶ καὶ σὺ, Γεωργάκη, καμάρι τῆς Καρκύρας
μαζὶ μὲ τὸν Τυτὸν δὲν ἐκρέες πρὸς θῆρας
δορκάδων καὶ περκίων καὶ τῶσαν περωτῶν,
πλὴν ἤλθες ἔδω πέρα πρὸς θῆραν Βουλευτῶν;

Γιατὶ καὶ σὺ δὲν ἤγης νὰ κλητῆς ἄλλο
λαγὸς μὲ πετραχίλια καὶ πάπιας τοῦ γαλοῦ,
μὰ τῶσαν ἐσπευσμένως ἤλθες στὴν Ρωμησοῦνη
νὰ κλητῆς τὸν Ρυφο, τὸν Σλήμαν, τὸν Σοῖνη;

Πατρίς μου ρωμαίλα,
ποῦ σὲ τρομάζει ἕλεων,
βλέπε τὸν Βασιλεῖα
σὲ δόση Βασιλείων,

καὶ φῶς ἐκζητοῦσα χειμερινῆς λακάδας
θήρευσ ὁ τὰς θέσεις, κ' ἐκείνους δὲς δορκάδας.

Φ. — Καλῶς μᾶς ἤλθες τῶρα, ποῦ τόσοι συμπολιταὶ
περὶ Βουλῆς φωνάζουν, μήτε ναεῖς δὲν ἔξει
δὲν σήμερον ἐκτάκτως ἢ τακτικῶς καλεῖται,
καὶ τῶρα γὰρ τὸ κράτος ποῦ πρόσκλησις συμφέρει.

Τὸ Σύνταγμα τί λεί; φωνάζουν τοῦτοι κ' ἄλλοι,
καὶ κάνουν καρσοῦλι
πότε σὸν χρυσομάλλη,
πότε σὸν Κυριακοῦλη,
νὰ δ' οὐν τι θ' ἀπογίγη καὶ τοῦτος ὁ μυελᾶς,
ποῦ Συναγματολόγων γανόνει κεφαλᾶς.

Χαιρέτα, οἰορ Τζῶρτζη, κ' ἐμὲ τὸν παλαβό,
'πές μας γὰρ τοὺς Ρωμησοῦς καὶ γὰρ τὴν Βουλγαρία...
καὶ τῶματὰ μου βάζω σὺ Πότοδαμ νὰ διαβῶ,
στὴν Βιέννη, σὺ Λονδῖον, σὺ δὴ τὴν Ἑσπερία,
ζαρκάδα νὰ σκοιῶνω, κότες, φασαϊνοῦς,
καὶ τῶν Ρωμητῶν τὰ χάλα νὰ λέω σὲ τρανοῦς.

Μὰ Βασιληάδες μεγάλους ἴση
Κορῶνα βγήμα νὰ κλητῆση.
Δὲν κλητῆσι μὲς σὺ λαγκάδια
μήτε περκία, μήτε ζαρκάδια,
μὰ κλητῆσι νὰ βεθὶ προστάτας
γὰρ κρῆτος πλήρες χυμοῦ πατάτας.

Κλητῆσι μὲ στέμμα βγήμα,
μὰ κλητῆσι λὲν δὲν βροχία
μήτε μὲς στὴν Βρετανία,
μήτε μὲς στὴν Γερμανία,
μήτε μὲς σὺ Παρίσι,
κ' ὅπως πῆγε δὲ γυρίση.

Τὸ Ρωμαῖκο σφραγῆ
μ' ἕνα σφραγῆς, ποῦ τὸ πῆγαι,
κ' ἡ Κορῶνα κλητῆ
κ' ἐμῆς τῶμα τὸ κλητῆ
ἀπὸ μέρητες Βουλγαροῦς
καὶ Ρωμησοῦς Ὀσποδάροῦς.

Καλῶς μᾶς ἤλθες... κτύπα τοῦ Μήησου κἀθε φιάσκο...
καλῶς μᾶς ἤλθες τῶρα, κορώναις μὲς κορώνων,
κ' ἐγὼ σὸν κλητῆσι μὲρα καὶ νύκτα χλωκὸ
μὲ τὴν ἔδω Ἀλόλου, ποῦ τὴν ἀσφαλοστέρων.

Καλῶς σὸν οἰορ Τζῶρτζη, καλῶς σὸν Κορφοστάκι,
τῶρα ποῦ τοῦν σὺς πόλις Νταβέληδες καὶ Τάκωι.
Καλῶς σὸν Ὀδοιπόρο, ποῦχετ' ἐπὶ κλοῦ,
καὶ βγάξαι τὸ ακαρίνι νὰ διορ τὴν Ραλλοῦ.

**Βιβλίον πατριωτικῶν,
τὰ μάλιστα σημαντικῶν.**

Βιβλίον γλαφυρότατον ἄλλα Γεωργάκη...
τὸ διάβασες, βρε Φασουλή;... τὸ διάβασα χθὲς βράδυ.
Πρέπου' σὸν συγγραφέα τὸν θερμὸ συγγραφεῖα...
ἐκεῖ τῆς ἐκπαιδεύσεως συστήματα οὐστῆρια,
σὸ μὴν καὶ σκέψεις συνεται καὶ λόγοι περιουσίας
περὶ τῆς Κρήτης, ἀδελφε, καὶ τῆς Μακεδονίας,
περὶ Ρωμησοῦς ἔπειτα, μὰ καὶ περὶ Βουλγαροῦς,
Πρωθυπουργῶν καὶ βουλευτῶν καὶ διαφόρων γλάρων,
σκέψεις γὰρ κἀθε ζήτημα καὶ γὰρ Στρατοῦς καὶ Στέλους
μὲ πρωτοτύπους σωβουλιὰς δι' ἄρα καὶ δι' ἄλους.
Ὁ συγγραφεὺς τοῦ φαίνεται κεφαλῆ θετικῶν
γιατ' εἶναι καὶ καθῆγητῆς τῶν μαθηματικῶν.

Μὰ κλητῆσις κλητῆσις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῆσις.

Ἀικιβιάδου τοῦ Καμὰ κλητῆσις ποῦ τρελλῆσαι,
τοῦτόσιν ἢ μονακίρη περιουσιῶν Ἐλένη,
ἡσραβονίσθη κατ' αὐτὰς τὸν Στάκον τὸν Στάμον,
ὄρατον ἀνθυπλορχον, νέον χωρὶς φεγάδι,
κ' ὁ Φασουλής ἐπέυχεται ταχῆσται τὸν γάμον
καὶ γρήγορα τὰ δὴ παλποῦ καὶ τὸν Ἀικιβιάδου.